

כאשר זרק פרקש את סוחריו הסמים מאוהלו

הם הלשינו במישטרה - וזו יצאה לצוד אותו

כה פעוטה הבהיר לו את מצבו הרגיש. בוואדי הגלילי השומם נראה היה שפרקש מצא את מקומו. הוא טיפל בגפנים הטבעיים שבסביבה, טיפה את הסביבה. הוואדי היה שומם, רק ציודי איילות הגיי עו לשם במקרה מדי פעם. פרקש ניסה למנוע בעדם את הצידי. ספק אם ידע ש צידי-איילות הוא בלתי-חוקי. הוא פעל כך עקב אהבתו לחיות. אולם כאשר נודע בין הציידים כי האיש המנסה להפריע להם הינו נחמן פרקש — הם החלו מת-לוננים במשטרה.

אנשי רשות הטבע באזור ידעו היטב על העבודה הנפלאה שעשה פרקש במקום. בזמנו אף פנה לרשות, ביקש להתקבל כפקח בשכר, נענה בסי-רוב. הוא ביקש שוב — ללא שכר. גם הפעם נתקל בסירוב.

רוב תושבי ראש-פינה התייחסו אל פרקש באהדה. בייחוד הצעירים. אך היו גם כאלה שכאשר היה נעלם להם דבר מה — היו פונים מייד לנחמן פרקש. כך קרה לפני כשנה. כשמאחד הבתים, שפרקש היה מבקר בו לעיתים קרובות, נעלם פטיפון. מייד פנו לנחמן בהאש-מה גסה: "יום אחד נשארת לבד בבית — וכבר נעלם הפטיפון? תשובתו הכוע-סת של נחמן: "מה אתם עושים עניין מדבר כזה? למה אתם בכלל זוקקים ל-פטיפון?" והוא הסתלק מהמקום.

כעובר שעה קלה הגיעו לבית ידידים של בעלי הפטיפון — ואיתם הפטיפון. "היתה אתמול מסיבה", סיפרו, "ונשארנו בלי פטיפון. באנו לבקש את שלכם. לא הייתם — אז לקחנו אותו לבד".

את בית הוריה הדתיים בצפת למען אה-בתה. לא הרחק מהאוהל של פרקש וגאוי-לה היתה הגינה שגידל פרקש. שם, בין החצילים, החמניות, התירס ושאר ירקות, אמור היה להיות גם הקנבים.*

השוטרים היו נבוכים. לא היה להם כל מושג איך נראה הקנביס. לבסוף לקחו איתם מכל הבא ליד — כולל עשבים, חצילים ותירס. בתחנת המשטרה התברר שכעשרה שיחים בערימה הם ממשפחת ה-קנביס. המצוד על פרקש נפתח.

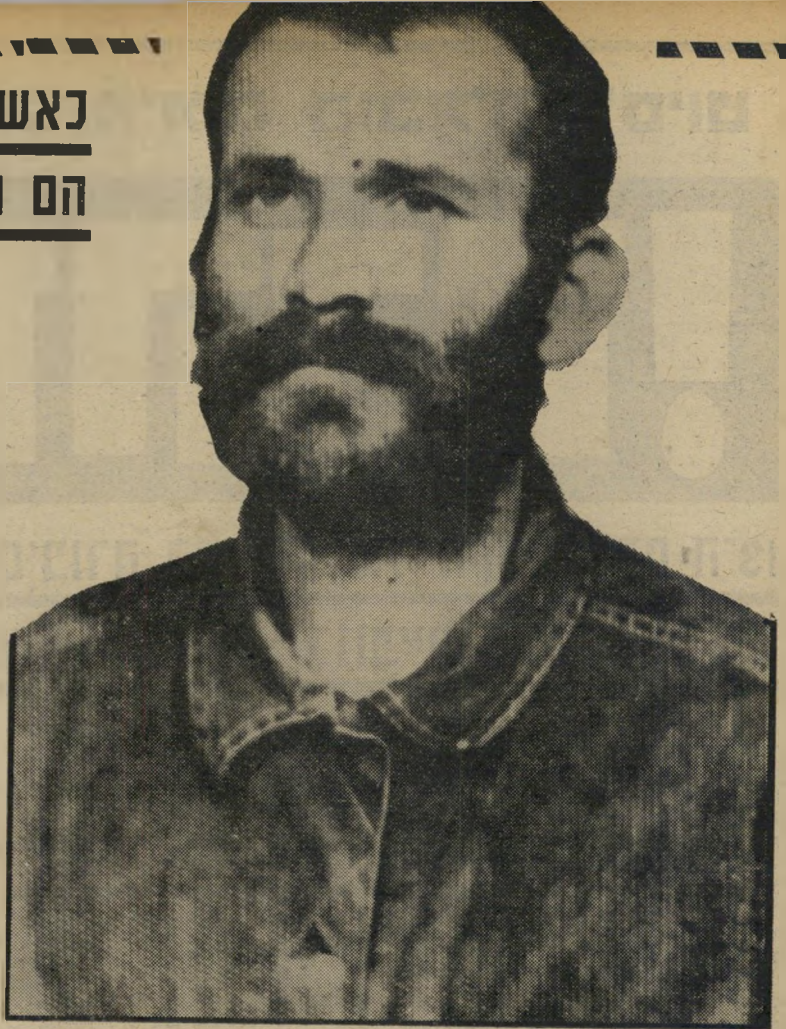
לא היה זה קל. נחמן נהג תמיד לטייל בהרים. את דרכו מראש-פינה לאמירים למשל — שם הירבה לשהות — היה עוי-שה בגל, דרך השדות וההרים.

לבסוף, לאחר ימים ארוכים של השקי-עת כוח אדם וזמן יקרים מפז**, נסתיים המצוד. לא שמשטרת ישראל הצליחה לתפוס את פרקש. לא צריך להגזים. פרי-קש פשוט הסגיר את עצמו.

בריחה

אינסטינקטיבית

פרקש הגיע לראש-פינה לפני שני-תיים מטבריה. שם עסק בדיג ועבר לגור בוואדי סמוך, ליד מעיין זעיר. וכל הזמן חשש שהמשטרה לא תניח לו בשקט. הוא זכר עדיין יפה כיצד, זמן מה לפני שהגיע לראש-פינה, ערך ביקור נדיר בתל-אביב. סר לבקר חבר מהכלא שהתגורר בסלמה. שעה מאוחר יותר, הגיעה המשטרה למקום. פרקש נמלט, אינסטינקטיבית. המשטרה גילתה במקום פירווי סמים. חקירה ראשונה גילתה כי

נחמן פרקש

"הוא לא הדינק לאיש!"

היבית ליד צמרת עץ עתיק יומין, בוואדי בודד, הקים לו נחמן פרקש את אוהלו. בתמונה: יוסי ספרא מנסה לשקם את האוהל, שהתמוטט לאחר הפשיטה. אוהל זה אמור היה להיות גם ביתו של התינוק השומד לחיולוד.

גם פרקש היה בדירה. פרקש נעצר. הועי מד לדין. הוא יצא זכאי — אך נסיינה של המשטרה להכניסו שוב לכלא בתואנה

ממש, לאחר ייבוש, מקבלים מריחוא-נה. לדברי קצין משטרה בכיר, השקיעה משטרת ישראל, עד היום, כרבע מילי-יון ליי בליכידתו של פרקש. אחרי כל בריחותיו המפורסמות, תגובתו המרי-רה של פרקש: "לוא היו נותנים לי חזק קטן מהסכום הזה, הייתי יכול לשקם את עצמי".

טרת טבריה דווקא מטטה המדור המרכזי. שמושבו בתל-אביב. יעילותה של משטרת ישראל, ובייחוד משטרת תל-אביב, היא מן המפורסמות. יחד עם זאת, תהו רבים: כיצד עלה ה-מדור המרכזי על כמה צימחי קנביס עלוי-בים, בפינה נידחת בהררי הגליל?

התשובה, לדברי מקורביו של פרקש: בעקבות הלשנה של סוחריו סמים. לדברי החברים. קיבל פרקש את שתילי הקנביס מידי ידידים היפים מקומיים יחד עם שתילי צמחים אחרים, כאשר ביקש לגדל לו פינת ירק — בלי לדעת כלל שאלה צמחי קנביס.

כאשר גדלו הגידולים, ביקר במקום אחד הידידים, גילה את אוזנו של פרקש לטיב הצמחים המיוחדים הללו. אותו היפי לא שמר את תגליתו בסוד, והשמועה פשטה במושבה ההיפית הרחבה של ה-מושבה הגלילית הרדומה: אצל פרקש בוואדי יש קנביס.

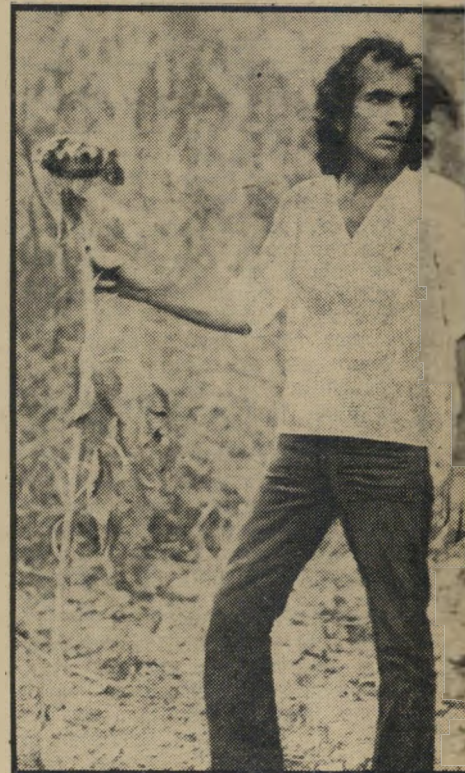
שמועות כאלה פושטות מהר. ובאחד הימים, התייצבו אצל פרקש כמה חברי-טובים מימי העבר החוק. היו אלה נצי-גים של מנהלי רשת הסמים המאורגנת בארץ. בפיהם היתה הצעה מפתה: שי-נחמן יגדל את הקנביס בקנה מידה מסחרי. פרקש השליך אותם מאוהלו, בתוספת אוהרה לא להראות את פרצופיהם יותר. תגובת סוחריו הסמים: הם הלשינו בפי-ני המדור המרכזי.

אלוף הבריחות

בורח

כה יצאה משטרת ישראל למסע-ציד עלוב, שירשם לדיראון: ציד אחרי פושע מפורסם לשעבר שרחק מאז מהפשע, מנסה לשקם את עצמו. רבי-פקד אברהם צמרת, מפקד משטרת טבריה, שלח חוליית שוטרים לוואדי בו התגורר נחמן מזה שנה עם גאולה, צעיר-רה שחזרות, מורה במקצועה, שעזבה

ה ידיעה בדבר גידולי הסמים ה-די אסורים בנינתו של נחמן פרקש, בי-וואדי שומם במרחק מהלך חצי שעה מ-ראש-פינה המרוחקת — הגיעה ליד מיש-

הידיד יוסי ספרא, ידידו של פר-קש, מרים בנינתו של פר-קש, חמניה שנפלה בפיטת השוטרים.